

شیعری حاجی سەلیم خان (حاجی سەرتیپ)

له وهلامی شیخ رهزای تاله‌بانیدا

خەریکی ساغکردنەوهی دیوانی شیخ رهزای تاله‌بانی و هه‌له‌بیری شیعەرەکانیم. تووشی ئەم پارچه شیعەرە هاتم که به ناوی 'حاجی سەلیم' هه‌ له په‌راویزی شیعری

"خزمینه، مەدەن پەنجە لەگەڵ عەشرەتی جافا

میرووله نه‌چی چاکه به‌گۆز قوشه‌یی قافا"

ی شیخ ره‌زا، له دیوانی چاپی مامۆستا شوکور مسته‌فادا چاپ کراوه (1). هه‌ستم کرد شیعەرەکه‌م پیشتر بینه‌وه و ناوی ئەو سەلیم خانەشم بیستوو. شکم بو ئاغاواتی فه‌یزوئلابه‌گی لای موکریان چوو له‌به‌ر ئەوه‌ی شیعەرەکه‌ باسی شه‌ری موکری و جاف ده‌کات. چوومه‌ سۆراغی کتیبیکی ریزدار ئیره‌ج ناهید که سه‌بارەت به‌ بنه‌ماله‌ی خۆیان واته‌ فه‌یزوئلابه‌گیه‌کانی نووسیه‌وه (2).

شیعەرەکه‌م له‌ویدا دۆزیه‌وه و له‌به‌ر اورده‌کردندا هه‌ندیک جیاوازی له‌ ناویاندا بینی. بو نمونه‌، فه‌ردیکی عه‌ره‌بی له‌ ده‌قی چاپی کاک ئیره‌مجا هه‌بوو و له‌ویترا نه‌ده‌بینرا.

دیاره‌ کیشه‌ی ره‌هه‌ند و نیشه‌جی که له‌و سه‌رده‌ماندا هه‌بووه ئیستا به‌خته‌وه‌رانه‌ نه‌ماوه و بوته‌ به‌شیک له‌ میژوو. هه‌ر بۆیه‌ش شیعەرەکه‌ ته‌نیا وه‌ک لاپه‌ریه‌کی میژووی ئه‌ده‌بی گه‌له‌که‌مان سه‌یر ده‌کریت و من به‌هۆی ره‌وانی و پاراوی زمانی شاعیره‌وه - که شان له‌شانی شیعەرەکه‌ی شیخ ره‌زا ده‌دات، لیره‌دا ده‌یه‌نیم.

حاجی سەلیم خان، کوری ئاغا شیربه‌گ و باوکی حاجی عه‌بدولرحمان به‌گی ئیلخانی بووه، له‌ کو‌تاییه‌کانی سه‌ده‌ی نۆزه‌ و سه‌ره‌تاکانی سه‌ده‌ی بیسته‌مدا له‌ گوندی 'سئیمانکه‌ندی به‌شی به‌گزا' ژیاوه - که گوندیکی خۆشه‌ له‌ نزیک 'سه‌را' و پیشتر سه‌ره‌بۆکان بوو به‌لام ئیستا وه‌ک به‌شیک له‌ دیه‌ستانی تورجان له‌ سه‌ر سه‌قزه‌.

ده‌قی چاپی دیوانی شیخ ره‌زا وه‌ک پاشماوه‌ی کتیه‌که‌ هه‌له‌ی زۆری تیکه‌وتوو و من ئەوانی زه‌ق و ئاشکراییم راست کردۆته‌وه‌:

نه‌تیبستوو ه‌چنده‌سالی له‌مه‌وبه‌ر له‌ مه‌سافا

هه‌ر 'جاف' ه‌ چوو نووکی رمی 'موکری' به‌نافا؟

تیپی عه‌دوو وه‌ک پۆلی قولینگ، ئەو وه‌کوو شمقار

تئیکی دهشکاند یهک یهکه، ئه‌یخست له مه‌سافا
 "شئوخ" بئى خه‌بهره له‌م قسه مه‌شه‌ووره له ئافاق:
 خه‌ربه و یرمى ئه‌م بوو که به‌جئى ما له غیلافا
 هه‌ر ئه‌و کوره جافه‌یش بوو له‌بهر چووپی دلیران
 نالینى ده‌هات هه‌رومکوو بووکیک له زه‌فافا
 زۆرکەس له جه‌وانانى ئه‌وان بوو به ئه‌سیر هات
 ده‌ست به‌سته و ته‌ن خه‌سته و گه‌ردن له ته‌نافا
 چاک وایه نه‌کا مه‌تخى ئه‌وان نه‌ک بلئى مونسيف
 ئه‌م مه‌تخه که فه‌رموویه‌تى "شئوخ" ، لاف وگه‌زافا
 بو مه‌ده‌ختیان کافیه "شئوخ" بئیت و نه‌زهرکا
 مه‌علومه که مه‌عنای له لۆغه‌دا هه‌یه "جاف" ا.

ئه‌وه‌ی خوار هوش ده‌قى چاپکراوى کتبه‌که‌ی کاک ئیرمى ناهیده له لایه‌ره 67 و 68 ی کتبه‌ی
 "نظری به خانواده عبدالرحمان بیگ مکرى" دا. من هه‌ندیک هه‌له‌ی ئه‌م ده‌قه‌شم ساغ کردۆته‌وه به‌لام
 میسراعی یه‌که‌م سه‌ره‌رای ناته‌واو بوونی کیشه‌که‌ی، وه‌ک خۆی هه‌یشه‌تۆته‌وه له‌بهر ئه‌وه‌ی به‌ناوی
 "شئوخ" ده‌ست پیده‌کات به‌لام ده‌قى پێشوو به‌راشکاووی نالینت روی له‌ کتبه‌.

فه‌ردى دوو هه‌م که ناوی 'حاجى سه‌لیم خان' یشى تیدا هاتووه، له ده‌قى یه‌که‌مدا نیه‌ به‌لام له
 شیعره‌که‌ی شئوخ ره‌زادا میسراعی یه‌که‌مى به‌ناوی 'وه‌سمان پاشا' وه‌ ده‌بینه‌ریت و میسراعی دوو هه‌مى
 عه‌ینوبیلا وه‌ک ده‌قى یه‌که‌مه. ویده‌چیت حاجى سه‌لیم خان تیه‌ه‌ل‌کیشه‌یکى له شیعره‌که‌ی شئوخ ره‌زا
 دروست کردبیت و ناوی خۆی خسته‌بیتته‌ جئى ناوی وه‌سمان پاشا. یاخود که‌سێک دواتر ئه‌م کاره‌ی
 کردبیت.

فه‌ردى چوارم له ده‌قى کاک ئیرمى نیه‌ و له ئه‌نجامدا، فه‌ردى پینجه‌مى کردۆته‌ فه‌ردى چوارمى
 خۆی. فه‌ردى پینجه‌م عه‌ره‌بیه‌ و له ده‌قى ناو دیوانه‌که‌دا نابینه‌ریت. گه‌نگى ئه‌م فه‌رده عه‌ره‌بیه‌
 له‌مه‌دایه که‌ر مچاوى شئوخ ره‌زای کردووه و له شیعره‌که‌ی خۆیدا فه‌ردیکى عه‌ره‌بى هه‌یناوه و ئه‌میش به
 هه‌مان مامۆستایى و ره‌وانى، فه‌ردیکى عه‌ره‌بى هۆندۆته‌وه.

ئه‌وش ده‌قى شیعره‌که له کتبه‌ی کاک ئیرمى ناهید دا:

"شَيْخ" نهیبیستووہ چندسالیٰ له مہوبہر له مہسافا

ہہر 'جاف' بوو دہچوو نووکی رمی 'موکری' بہنافا؟

حازر نہبوو ئہودہم کہ بہ رم حاجی سلیم خان

دہیکرد جہولان ہہروہکوو سوئی له تہوفا

تیپی عہدوو وہک پۆلی قولینگ، خوی وہکوو شمقار

تیکی دہشکاند یہک یہک و دہیخت له مہسافا

ہہر وا کورہ جاف بوو کہ لہبہر حہربی دہلیران

نالینی دہہات ہہروہکوو بووکی له زہفافا

یرمون من الیاس فلاتا و جبالا

یکنون من الروع شحافا و کنافا

زورکس له جہوانانی ئہوان بوو بہ ئہسیر ہات

دہس بہستہ و تہن خہستہ و گہردہن له تہنافا

چاک وایہ نہکا مہدحی ئہوان، نہک بلئی مونسیف

ئہم مہدحہ کہ فہر موویہتی "شَيْخ"، لاف وگہزافا

بو مہدحی ئہوان کافیہ "شَيْخ" بیت و نہزہرکا

مہعلوومہ کہ مہعنای له لوغہتدا چیبہ "جاف"!

جیگہی وہبیر ہینانہویہ کہ حاجی سلیم خان باوکی "گہنجالی بہگ" بووہ و من له بہشی 56 ی ئہم
ووتارانہدا پارچہشعیریکی گہنجالی بہگم ہیناوتہوہ کہ کاتی خوی ریزدار محممدی مہلاکہریم له
گوٹاری بہیاندا چاپی کردبوو.

روونکردنہویہک:

دۆستیکی بہریز کہ خوی له فہیزولابہگییہکانی دہوروبہری سہقزہ ئہمرو (2010/09/25) بہ
تہلفون پیی گوتم قسہی ئہوہ دہکریت کہ گواہ حاجی سلیم خان شاعیر نہبووبیت و ئہو شاعرانہ
مہلایہکی پیش نویری مزگہوتی تیکانتہپہ گوئیبتی. من بہو دۆستہم گوت باشہ کہ له کتیبہکھی کاک
ئیرہج دا پارچہ شعیریکی دیکھی حاجی سلیم خانیش چاپ کراوہ و ئہوہ وا دہگہیبیت کہ ناوبراو
شاعیر بووبیت. له وہلامدا گوتی من نامہویت له سہر مہسہلہکہ سوور بيمہوہ و ہیچ بہلگہیہکیشم بو
قسہکہم نییہ جگہ لہوہی لہخہلکم بیستووہ دہلین کارہکہ وا بووہ و ئہگہر قسہکہ بو یہک پارچہ شاعر

راست بیت، نیتر دهکریت له جیاتی ئهو، دوان و سیان له شیعرهکانی مه‌لای نوبراوی به ناوی خویهوه کردبیت.

سه‌بارت به ناوی مه‌لاکه‌ی تیکانتیه، برادره‌که‌م گوتی "مه‌لا ئه‌حمده" بوو و له بهشی باخچه‌ی شاعیرانی "میژووی ئه‌ده‌بی کوردی" ماموستا عه‌لا ئه‌ددین سه‌جادی‌شدا ناوی هاتووه، ژماره‌که‌شی له‌ی کتیبه و له‌ی به‌شدا 116 یه. من سه‌یری کتیبه‌که‌م کرد، له لاپه‌ره 543 و له ژیر ژماره 116 دا ناوی "حاجی مه‌لا ئه‌حمده‌ی کوری مه‌لا سه‌عیدی تیکانتیه‌ی موکری" م بینی و ئهو دیره کورته‌ی ماموستا سه‌جادی‌شم خوینده‌وه که نووسیویه نوبراو "هاوده‌موره‌ی شیخ ره‌زا بووه". به‌گویره‌ی زانیاریه‌که‌ش که ئیستا له‌به‌رده‌ست ههمواندایه، شیخ ره‌زا له 1909 یا 1910 دا کۆچی دوایی کردووه.

دواقسه: من سه‌بارت به‌م باسه ناتوانم هیچ بلیم و به ئه‌ری و نه‌ری بۆی له مل ناده‌م. به‌لام وه‌ک ئه‌رکیکی ئاسایی کاری توژی‌ینه‌وه، نه‌ده‌بوو چاو له‌ی هه‌واله‌ بپوشم که له‌ی برادره به‌ریزه‌م بیست و هیچ ئاماژه‌یه‌کی پی نه‌که‌م. ئه‌وه‌ش که ناوی حاجی سه‌لیم خان له‌ی فهردی دووه‌می شیعره‌که‌ (چاپی کاک ئیره‌ج) دا هاتووه، ره‌نگه سووکه په‌سندیک بیت بۆ بۆچوونی برادره‌که‌م، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی نه‌گه‌ر حاجی سه‌لیم خان شیعره‌که‌ی گوتبایه ناوی خۆی له‌ی کۆتاییه‌که‌یدا ده‌هینا نه‌ک له‌ی شوینه و نوبرده‌کرانی له‌ی فهردی دووه‌مدا نیشانده‌ری هیچ نییه جگه له‌وه‌ی به‌شداری شه‌ری موکری له‌گه‌ل جافه‌کان بووبیت. به‌لام به‌ی راستیه‌دا که گه‌نجالی به‌گی کوری حاجی سه‌لیم خانیش شاعیر بووه و من له‌ سه‌ره‌وه‌تردا باسم لیکرد، بلایی نه‌توانین بلین شیعیر و شاعیری له‌ بنه‌ماله‌که‌دا هه‌بووه و کور میراتی باوکی پی پراوه؟ دیاره پیویست ناکات کوری شاعیریکیش وه‌ک باوکی شاعیر بیت، به‌لام ئه‌ی په‌یه‌ندییه خالیک بوو به‌ زه‌یندا هات و نه‌ده‌کرا ئاماژه‌ی پی نه‌که‌م.

1. دیوانی شیخ ره‌زای تاله‌بانی؛ ساغ کردنه‌وه و شه‌رحی شوکور مسته‌فا؛ ده‌زگای جاپ و بلاوکردنه‌وه‌ی ئاراس؛ هه‌ولیر 2000؛ کوردی.

2. ایرج ناهید؛ "نظری به‌ خانواده عبدالرحمان بیگ مکرری"؛ ناشر؟؛ سال؟؛ فارسی.

